

**nr. 36 480 van 22 december 2009
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2009 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 maart 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat V. LURQUIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn.

Op 27 maart 2007 huwt zij een Belgisch onderdaan.

Naar aanleiding van haar ingediende aanvraag tot vestiging verkrijgt de verzoekende partij een verblijfs-vergunning.

Op 26 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, met kennisgeving op 8 oktober 2009, die luidt:

"In uitvoering van artikel 42 quater §1, 4° van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (C.R. Y.) (naam en voornamen) geboren te (...), op (in) (...) van Colombiaanse nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Op 23 mei 2008 diende betrokkene een aanvraag tot vestiging in, in functie van haar echtgenoot, de heer (V.N.), met wie zij op 28.03.2007 in het huwelijk was getreden in Colombia.

Betrokkene werd in het bezit gesteld van een immatriculatieattest, geldig tot 22.10.2008.

Uit het PV. Met nr BR.43.L7.003902/2008 dd. 28.05.2008 van de politie Zaventem blijkt het volgende:

"Uit het gesprek met (V.) kunnen opstellers opmaken dat:

(C.R.) de woonst wenst te verlaten en bij vrienden wenst te gaan logeren. (V.) wenst niet meer verantwoordelijk te zijn voor (C.). Voordat opstellers ter plaatse waren zou (C.) een aantal keren geslagen hebben met de broeksriem van (V.).

(V.) wenst een klachtstelling:

Er is een discussie ontstaan tussen mij en (C.). De discussie ging over onze relatieproblemen. Ze zei dat ze niet meer bij mij wilde blijven. Ze begon op mij te kloppen en te slagen. Het was niet de eerste keer dat we problemen hebben."

Uit het navolgend PV. Met nr. 004810/08 dd. 29.06.2008 blijkt het volgende:

"(C.R.) is niet terug gekeerd naar haar echtgenoot."

Uit het samenwoningverslag van de politie zaventem dd. 3 oktober 2008 blijkt het volgende:

"(C.R.) is weg sedert eind mei 2008. Volgens (V.) kon (C.) zich niet aanpassen in België en is zij hier vertrokken om na een bezoek aan Spanje of Italië terug te keren naar Colombië."

Uit het PV met nr BR. 45.L7.007873/2008 dd. 22.10.2008:

"(C.R.) gedraagt zich zenuwachtig en geeft toe (V.) zware bedreigingen toegeroepen te hebben. Zij wil niet zeggen waar ze verblijft"

Uit het navolgend PV. 008038/08 dd. 28.10.2008 blijkt dat de heer (V.) te weten gekomen is dat zijn echtgenote in (H.) verblijft.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat er geen relatie en geen gezamenlijke vestiging meer is tussen de echtgenoten, bijgevolg wordt een eind gesteld aan het recht op verblijf."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van:

"- de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, - artikel 42 quater, § 4, 4° van de wet van 15 december 1980 - het zorgvuldigheidsbeginsel"

Zij verwijt de bestreden beslissing te besluiten dat er geen gezamenlijke vestiging meer bestaat tussen haarzelf en haar echtgenoot op basis van vier processen-verbaal terwijl zij slechts eenmaal werd gehoord. Uit haar verklaring zou enkel blijken dat er in de relatie een zwaar

probleem bestaat en dat zij bang is van haar echtgenoot. Zij wijst erop dat zij op 19 november 2008 een klacht indiende bij de politie van Zaventem nadat zij zwaar door haar echtgenoot werd geslagen. Zij legt medische attesten neer. Verwijzend naar artikel 42 quater, §4, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) stelt de verzoekende partij dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij het feit dat zij slachtoffer is geweest van huiselijk geweld, in acht heeft genomen. De bestreden beslissing spreekt niet over de door haar ingediende klacht op 19 november 2009, waarvan zij een bewijs toevoegt aan het verzoekschrift. Voorts werd aan de verzoekende partij niet gevraagd of zij in toepassing van voormeld artikel over voldoende bestaansmiddelen en een ziekteverzekering beschikte. De verwerende partij liet na te vermelden waarom voormelde bepaling niet van toepassing zou zijn. De motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel zijn geschonden.

In de repliekmemoirie volhardt de verzoekende partij in het verzoekschrift.

2.2. De verwerende partij stelt dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven weergeeft en blijkt geeft deze te kennen. Het normdoel van de formele motiveringsplicht is bereikt. Voorts is de bestreden beslissing genoegzaam met redenen omkleed, zowel in feite als in rechte en heeft de verzoekende partij de wettelijk bedoelde nuttigheidsoverweging kunnen maken die haar toelaat te oordelen of het zinvol is beroep aan te tekenen. Betreffende de vermeende schending van artikel 42 quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet meent de verwerende partij dat de gemachtigde van de minister een grondig onderzoek van de concrete situatie van de verzoekende partij heeft gevoerd met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Met verwijzing naar vermelde bepaling stelt de verwerende partij dat haar niet kan verweten worden geen rekening te houden met gegevens die haar niet gekend waren op het ogenblik van de bestreden beslissing. De ingediende klacht van 19 november 2009 en de medische attesten bevonden zich niet in het administratief dossier. De verwerende partij verwijst naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 17 juli 2009 met nr. 30 005. De verzoeken-de partij heeft niet voldaan aan de op haar rustende plicht om de verwerende partij in te lichten over eventuele feiten die een schrijnende situatie of huiselijk geweld konden verantwoorden. Voorts blijkt uit de processen-verbaal waarnaar de bestreden beslissing verwijst dat de verzoekende partij het echtelijk dak heeft verlaten in mei 2008. Vermits uit het administratief dossier niet bleek dat de verzoekende partij het slachtoffer was van echtelijk geweld diende de gemachtigde van de minister niet te motiveren waarom geen toepassing werd gemaakt van voormelde bepaling, te meer de echtgenoot meermaals verklaarde dat de verzoekende partij zich agressief gedroeg. Voorts meent de verwerende partij dat haar niet kan verweten worden geen informatie gevraagd te hebben met betrekking tot de bestaans-middelen of de ziekteverzekering van de verzoekende partij. Dit is de plicht van de verzoekende partij op wie de bewijslast rust.

De verwerende partij stelt betreffende het zorgvuldigheidsbeginsel en de toepassing van 42 quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet:

“Betreffende de vermeende schending van art. 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 en het zorgvuldigheidsbeginsel merkt de verwerende partij op dat de gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat verzoeksters verblijfsrecht diende te worden beëindigd.

De gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die verzoeksters concrete situatie daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en art. 42quater, §4, 4° inclus.

*De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de zorgvuldigheids-verplichting waarvan verzoeker de schending aanvoert
Verzoeker kan niet dienstig anders voorhouden.*

Immers, art. 42quater van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 luidt als volgt:

“§ 1. Er kan gedurende de eerste twee jaar van hun verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn, door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen : (...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden

of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer; (...) § 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien : (...)

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld; en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekosten-verzekering die alle risico 's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet. "

Terwijl de bestreden beslissing als volgt luidt:

"In uitvoering van artikel 42 quater §1, 4° van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van (C.R. Y.) (naam en voornamen) (...)

Op 23 mei 2008 diende betrokkene een aanvraag tot vestiging in, in functie van haar echtgenoot, de heer (V.N.), met wie zij op 28.03.2007 in het huwelijk was getreden in Colombia.

Betrokkene werd in het bezit gesteld van een immatriculatieattest, geldig tot 22.10.2008. Uit het PV. Met nr BR.43.L7.00390212008 dd. 28.05.2008 van de politie Zaventem blijkt het volgende:

"Uit het gesprek met (V.) kunnen opstellers opmaken dat:

(C.R.) de woonst wenst te verlaten en bij vrienden wenst te gaan logeren. (V.) wenst niet meer verantwoordelijk te zijn voor (C.). Voordat opstellers ter plaatse waren zou (C.) een aantal keren geslagen hebben met de broeksriem van (V.).

(V.) wenst een klachtstelling:

Er is een discussie ontstaan tussen mij en (C.). De discussie ging over onze relatieproblemen. Ze zei dat ze niet meer bij mij wilde blijven. Ze begon op mij te kloppen en te slagen. Het was niet de eerste keer dat we problemen hebben. " Uit het navolgend PV. Met nr. 004810/08 dd. 29.06.2008 blijkt het volgende:

"(C.R.) is niet terug gekeerd naar haar echtgenoot. "

Uit het samenwoningverslag van de politie Zaventem dd. 3 oktober 2008 blijkt het volgende:

"(C.R.) is weg sedert eind mei 2008. Volgens Verhelst kon Castillo zich niet aanpassen in België en is zij hier vertrokken om na een bezoek aan Spanje of Italië terug te keren naar Colombië. "

Uit het PV met nr BR.45.L7.00787312008 dd. 22.10.2008:

"(C.R.) gedraagt zich zenuwachtig en geeft toe (V.) zware bedreigingen toegeroepen te hebben. Zij wil niet zeggen waar ze verblijft".

Uit het navolgend PV 008038/08 dd. 28.10.2008 blijkt dat de heer (V.) te weten gekomen is dat zijn echtgenote in (H.) verblijft.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat er geen relatie en geen gezamenlijke vestiging meer is tussen de echtgenoten, bijgevolg wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf."

Verzoekster meent dat de beslissing vernietigd dient te worden omdat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat er rekening werd gehouden met het feit dat zij het slachtoffer zou zijn geweest van huiselijk geweld.

Verwerende partij merkt vooreerst op dat verzoekster niet aan de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid kan verwijten geen rekening te hebben gehouden met gegevens waarvan hij op het moment van de beslissing geen kennis had.

Dat verzoekster thans bij haar verzoekschrift onder meer enkele medische attesten van november 2008 voorlegt en een bewijs van klachtneerlegging dd. 19.11.2009, kan geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing, aangezien deze niet in het administratief waren opgenomen en de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid daarvan dus geen kennis had. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid kan enkel rekening houden met de gegevens die hem ter kennis waren op het ogenblik van de beslissing. Verwerende partij verwijst dienaangaande naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (arrest nr. 30.005 dd. 17.07.2009)

(...)

Verzoekster heeft bijgevolg niet voldaan aan de op haar rustende plicht om de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid in te lichten over de eventuele feiten die een schrijnende situatie of huiselijk geweld konden verantwoorden. Aangezien deze verplichting op verzoekster rustte kan zij niet verwijten aan de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid dat hij met het vermeend huiselijk geweld geen rekening heeft gehouden.

Uit het administratief dossier, meer bepaald uit de verschillende verklaringen van verzoeksters echtgenoot, blijkt daarentegen wel dat verzoekster reeds na het verkrijgen van het A.I. op eigen initiatief de woonst van haar echtgenoot zou hebben verlaten, waardoor de beëindiging van de gezamenlijke vestiging reeds in mei 2008 zou zijn gebeurd.

Verzoekster beroept zich op vermeend huishoudelijk geweld dd. november 2008, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat ze reeds in mei 2008 de woning zou hebben verlaten en er dus toen al geen samenwoning meer was. Bovendien blijkt uit verschillende pv's bovendien dat de echtgenoot van verzoekster reeds meerdere malen klacht heeft ingediend omdat zij zich agressief heeft zou hebben opgesteld jegens hem.

Aangezien uit het administratief dossier niet bleek dat verzoekster het slachtoffer was van echtelijk geweld of bescherming nodig had, kan zij dan ook niet gevolgd worden waar zij aangeeft dat de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid diende te motiveren waarom geen toepassing werd gemaakt van artikel 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Het voorgaande te meer gelet op de verschillende klachten van verzoeksters echtgenoot die verklaarde dat zij zich regelmatig zeer agressief tegen hem gedroeg.

Verwerende partij ziet niet in dat er sprake zou zijn van een schrijnende situatie.

De gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid heeft, rekening houdend met alle elementen uit het administratief dossier terecht een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten genomen.

Verzoekster kan tot slot niet verwijten aan de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid dat hij niet gevraagd heeft of ze al dan niet over voldoende bestaansmiddelen en een ziekteverzekering beschikte.

Verwerende partij laat andermaal (ten overvloede) gelden dat het niet toekomt aan de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid om bewijzen te vergaren. Het is de plicht van de vreemdeling om de nodige bewijzen over te maken aan de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid, (arrest RvV nr. 30.005 dd. 17.07.2009)

Aangezien verzoekster niet het bewijs geleverd heeft dat zij, conform art. 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, werkt of over voldoende bestaansmiddelen beschikt en een ziekteverzekering heeft, is evenmin voldaan aan de bijkomende voorwaarden gesteld in dit artikel.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht, binnen de hem toebedeelde bevoegdheid en met in acht name van de ter zake geldende rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel en art. 42quater, §4, 4° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 inclusief, beslist om een einde te stellen aan het verblijfsrecht van verzoekster. Het enige middel van verzoekster kan niet worden aangenomen.”

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Artikel 42quater, § 4, 4°, van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing indien :

(...)

4° hetzij bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, het slachtoffer is geweest van huiselijk geweld;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.”

Uit het administratief dossier blijkt ontegensprekelijk dat er geen sprake meer is van het bestaan van een duurzame relatie tussen de verzoekende partij en haar echtgenoot, gelet op de

veelvuldige klachten die haar echtgenoot heeft neergelegd en diens verklaringen waarbij hij meermaals te kennen gaf zijn relatie met de verzoekende partij te willen stopzetten.

De klacht die de verzoekende partij lastens haar echtgenoot neerlegde wegens het misdrijf opzettelijke slagen en verwondingen en waarvan een bewijs wordt toegevoegd aan het verzoekschrift bevindt zich niet in het administratief dossier zodat op het eerste gezicht de verwerende partij hiermee geen rekening kon houden. Evenwel en in tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt, blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij wel kon weten dat een klacht werd ingediend door de verzoekende partij lastens haar echtgenoot nu haar echtgenoot in het PV nr. 008753/08 van 24 november 2008 verklaart: *“Op 19 november 2008 heeft de politie van Zaventem proces-verbaal ten mijnen laste opgemaakt op een valse klacht van C.R.Y. (de verzoekende partij). Dit maakt het voorwerp van het proces-verbaal 8636/2008. Naar aanleiding van deze tussenkomst op basis van valse beschuldigingen werd ik opgesloten in de politiecel van Zaventem (...)*

Hierbij herhaal ik dat C.R.Y. geen verwondingen had toen ik haar mijn appartement had buiten gestoken. Toen ik enige tijd later mijn appartement wilde verlaten stond ze nog altijd voor mijn deur om binnen te geraken. Hierbij sloeg ze met een sjaal naar mij waaraan iets bevestigd was. Hierdoor werd ik verwond aan mijn linkerhand. Ik heb haar dan tegen de grond geduwd en haar aan de voeten naar buiten gesleept. (...)”

Uit het administratief dossier blijkt niet dat de verzoekende partij kon weten dat haar echtgenoot verschillende klachten neerlegde, omdat de processen-verbaal met de verhoren van de echtgenoot via verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken kenbaar werden gemaakt zonder dat eventueel bestaande ondervragingen, verhoren van de verzoekende partij en haar klachten werden toegevoegd aan het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de Dienst Vreemdelingen-zaken enige poging heeft ondernomen om inzage te krijgen van deze documenten. Zoals de verzoekende partij terecht stelt kan uit de bestreden beslissing niet afgeleid worden of er rekening werd gehouden met de mogelijkheid, die kan afgeleid worden uit de verklaring van de echtgenoot van de verzoekende partij dat zij (al dan niet ook) het slachtoffer werd van huiselijk geweld. Gelet op dit gegeven kan huidig beroep niet vergeleken worden met de zaak die geleid heeft tot het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 17 juli 2009 met nr. 30 005. Het proces-verbaal van 22 oktober 2008 is het enige proces-verbaal in het administratief dossier waarin de verzoekende partij aan het woord komt en dat dateert van voor de beweerde slagen en verwondingen die aan de verzoekende partij kunnen toegediend zijn. Het is kennelijk onredelijk om, gelet op de duidelijke aanwezigheid in het administratief dossier van een feit waaruit een duidelijke aanwijzing kon afgeleid worden dat de verzoekende partij het slachtoffer kon zijn van *“huiselijk geweld”* en mogelijk onder de toepassing viel van artikel 42quater, § 4, 4°, van de Vreemdelingenwet, geen verder onderzoek te verrichten naar de concrete situatie van de verzoekende partij, te meer de echtelijke moeilijkheden geruime tijd aansleep-ten en met uitzondering van het proces-verbaal 22 oktober 2009 het standpunt van de verzoekende partij onbekend was, terwijl haar evenmin kenbaar werd gemaakt dat een onderzoek ter beëindiging van het verblijfsrecht lopend was. In die mate is het onderdeel gegrond.

Omdat een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 26 maart 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en negen door:

mevr. M. BEELEN,
dhr. T. LEYSEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN